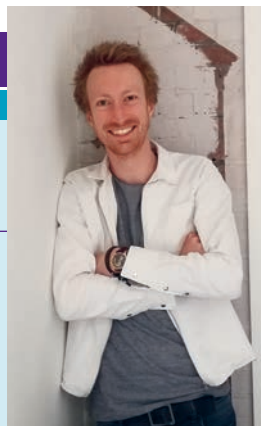

HET NEDERLANDS INSTITUUT VAN PSYCHOLOGEN IS DE GROOTSTE BEROEPSVERENIGING VAN PSYCHOLOGEN, HOUDT DE ONTWIKKELING VAN HET VAKGEBIED IN HET OOG EN BEHARTIGT DE BELANGEN VAN PSYCHOLOGEN DOOR TE ZORGEN DAT ZIJ GEHOORD EN GEZIEN WORDEN BIJ ALLE PARTIJEN DIE ERTOE DOEN. IEDERE MAAND LEGGEN WE VERSCHILLENDE BETROKKEN NIP-LEDEN EN NIP-MEDEWERKERS EEN VRAAG VOOR: **WAT HOUDT U ZOAL BEZIG EN WAT MERKT U VAN HET NIP?** EEN KIJKJE IN ONS BREDE EN DIVERSE VAK!

ONDERVINDINGEN – JOCHEM VEERKAMP

In deze rubriek deelt een lid van de ledenraad zijn of haar ervaringen met de ledenraad. Eens in de drie jaar kiest het NIP een nieuwe ledenraad. En in 2021 is het weer zover! Het is belangrijk dat er goede kandidaten zijn. Wil jij graag actief bijdragen aan de koers van het NIP? Meedenken over het strategische beleid en ervaringen opdoen als toezichthouder? Dit is je kans! Eerst meer weten of meteen opgeven? Kijk op psynip.nl/ledenraad.

"Toen ik nog studeerde, was ik voorzitter van de studentensectie van het NIP. Daarna ben ik een tijdje blijven plakken op het NIP-bureau. Ik heb onder andere het archief van *De Psycholoog* opgebouwd door oude nummers in te scannen en te zorgen dat artikelen per stuk vindbaar zijn.

Nu werk ik als inkoop van de make-up-afdeling bij Wehkamp. Ik ben verantwoordelijk voor het assortiment en de prijzen, en houd me bezig met marketing. Psychologie speelt voortdurend een rol in mijn werk. Ik verplaats me namelijk steeds in anderen. Wat wil onze doelgroep? Met welke e-mailberichten kunnen we ze bereiken? Ik heb zelf niets met make-up, maar dat is niet belangrijk. Soms zeggen collega's dat ze iets niet mooi vinden. Dan zeg ik daarop: "Dat maakt niet uit, het gaat erom dat de doelgroep het mooi vindt."

Het is fijn om een bijdrage te leveren

Wat het NIP doet is belangrijk: de samenwerking veerkrachtiger maken door de kwaliteit van psychologen te verbeteren. Daarom heb ik me een aantal jaren terug verkiesbaar

gesteld voor de ledenraad. Ik probeer processen binnen het NIP meetbaarder en effectiever te maken. We verloren namelijk leden, die aangaven dat het niet duidelijk genoeg voor hen was wat een lidmaatschap opleverde. En psychologen vroegen zich af waarom ze lid moesten worden van het NIP.

Inmiddels is er een jaarplan met concrete en meetbare doelstellingen en er is nu een systeem om doelstellingen te prioriteren. Dat proces – weten en meten wat we voor de leden doen – is echt verbeterd sindsdien. Complimenten aan het NIP-bureau! Als voorzitter van het studentenbestuur zat ik zo'n tien jaar geleden ook in de toenmalige ledenraad. Die bestond toen uit zestig mensen, de opzet was anders. Nu bestaat de raad uit twintig mensen en voeren we constructieve, actieve, stevige discussies. Plaatsnemen in de ledenraad is leuk en gezellig, en het voelt nuttig. Het is fijn om een bijdrage te leveren, en met een frisse en kritische blik te kijken naar de plannen van het NIP. Met de huidige raad hebben we aan die plannen, naar mijn idee, een positieve bijdrage geleverd.

Luis in de pels

Het was voor mij persoonlijk uitdagend om te besluiten wanneer iets goed genoeg was. Je komt zo'n vijf keer per jaar op het kantoor in Utrecht, en je hebt een bepaald idee in je hoofd. Maar op een gegeven moment blijkt dat misschien toch niet realistisch, of is het 't niet genoeg waard om iets nog verder te verbeteren. Een voorbeeld gaat over het opstellen van de missie van het NIP. Over die missie is goed nagedacht, en volgens sommige leden moest het almaar beter. Toen zei ik op een gegeven moment, terwijl ik juist vaak de luis in de pels ben: "De missie is nu goed voor een acht, en daar een negen of tien van maken is moeilijk. We moeten door met wat we hebben."

Misschien is het flauw, maar het is voor ieder NIP-lid interessant in de ledenraad te stappen. Je kunt daardoor namelijk verbeteren, iets wat psychologen graag doen. En naast je dagelijkse werkzaamheden is het heel leuk om met beleid bezig te zijn dat gaat over psychologen die door heel Nederland werken."

TWEE PSYCHOLOGEN OP ÉÉN KUSSEN

'Hij maakt beleid, ik pas psychologie toe. Dat verschil zorgt soms voor verwarring.'

Hoe is het om als koppel beiden in de psychologie te werken? Het NIP laat stellen aan het woord over hun gespreksstof, relatie en over werk. In deze editie: Bas en Anita.

Bas werkt als bestuurssecretaris op het NIP-bureau, Anita is gz-psycholoog en psychotherapeut en heeft haar eigen praktijk. Al sinds Anita student was, is ze lid van het NIP. Bas werkt er sinds 2013, daarvoor hield hij zich als onder meer beleidsmedewerker bezig met andere zaken dan psychologie. Dat de een voor het NIP werkt, en de ander lid is, pakt eigenlijk best goed uit. 'Over de inhoud van het vak, bijvoorbeeld over bepaalde behandelingen, vraag ik Anita geregeld hoe zaken nu precies

werken', vertelt Bas. 'Dat helpt, zo kan ik me beter inleven in de leden van het NIP. En andersom wil Anita soms ook van mij weten waar ze bijvoorbeeld met haar vragen over beroepsethiek terecht kan.' Anita: 'Een valkuil is wel dat we het veel over werk hebben thuis. Zeker tijdens de coronacrisis is er weinig afleiding. En de kinderen zijn uit huis, dat speelt ook mee.' Bas: 'We zitten wel een beetje in een bubbel, ja.'

Hebben jullie sinds Bas voor het NIP werkt andere gesprekken met elkaar?

Bas: 'Ja, we hebben meer raakvlakken in ons werk. Daardoor hebben we het vaker over het werk. Ik heb nu een beter beeld van wat Anita allemaal doet. Dus bijvoorbeeld van hoe een intake met de cliënt eruitziet, van het opstellen van het behandelplan, en van alle verschillende behandelmethodes. Anita vertelde daar wel regelmatig over voordat ik voor het NIP werkte, maar nu ik er op het werk ook mee bezig ben, zie ik het allemaal veel beter voor me.'

Anita: 'Tijdens de eerste coronagolf moest ik beslissen of ik met mijn cliënten wilde beeldbellen of dat ik ze face-to-face zou blijven zien. Ik wilde ze zelf graag face-to-face blijven zien. Ik vind het namelijk waardevol elkaar echt te ontmoeten en te praten over wat de cliënt bezighoudt. Dat is ook waarom ik dit werk doe. Toen was het handig om over die beslissing met Bas te praten.'

Bas: 'Wij waren tegelijkertijd op het NIP-kantoor bezig om richtlijnen daarover op te stellen. Het was voor mij ook waardevol hier met Anita over te praten. Ik kon beter inschatten welke beslissingen wij op het bureau moesten maken. En ik kon ook wat advies geven aan Anita. Vanuit het NIP raadden we aan: blijf cliënten zoveel mogelijk face-to-face zien.'

Anita: 'Dat was een fijne ruggensteun vanuit Bas, en het NIP. Het voelde geoorloofd nog naar mijn praktijk te gaan. Het is over het algemeen handig om dingen even kort te kunnen vragen. Al blijft de praktijk, mijn werk, wel gescheiden van al die bestuursmatige en beleidsachtige zaken. Het zijn hele andere werelden eigenlijk.'

Hoe is het voor jou, Bas, om zoveel met psychologie bezig te zijn?

Bas: 'Ik studeerde beleidswetenschappen en toen vond ik de vakken over psychologie altijd al interessant. Ik heb ook een aantal goede vrienden die psychologie studeerden, en als je bezig bent met beleid, wat ik ook in eerdere banen deed, ben je ook bezig met doorvragen, erachter komen wat anderen beweegt. Psychologie speelde dus altijd al een rol in mijn leven. Het is ook helemaal niet gek dat Anita mijn partner is geworden.'

Anita: 'Sinds Bas bij het NIP werkt, denkt hij wel dat hij meer verstand van zaken heeft, haha. Terwijl ik nog steeds de professional ben.'

Anita, kijk jij anders naar het NIP sinds Bas er werkt?

Anita: 'Het NIP was aanvankelijk toch een beetje een black box,

vooral in de jaren tachtig en negentig. Ik denk dat ze transparanter zijn geworden. Tegelijk verbaas ik me er ook over, zeker nu Bas veel thuiswerkt, hoe druk iedereen op kantoor is, en met hoeveel dingen ze bezig zijn. Als lid merk je daar niet zo veel van.'

Voeren jullie discussies over het NIP?

Beiden moeten lachen.

Anita: 'Ja, best wel, maar dat gaat vooral over de organisatorische kant van het NIP.'

Bas: 'Ik weet dat de intervisiegroep van Anita het weleens over het NIP heeft. Ik ben dan doorgaans wel benieuwd wat er beter kan, maar daar kom ik niet altijd achter.'

Anita: 'Ik wil soms ook gescheiden houden wat Bas doet, en wat ik met mijn intervisiegroep bespreek. Anders wordt het zo ingewikkeld. En we kunnen, als we willen, eindeloos discussiëren over de bekostiging van de ggz. Daar kan ik me druk over maken, al probeer ik dat ook steeds meer los te laten.'

Bas: 'We hebben beiden onze vertrouwelijkheden. Anita heeft dat met haar cliënten, dat is altijd zo geweest, en ik kan niet alles wat er op bestuursvlak gebeurt vertellen. We delen niet alles met elkaar.'

Anita: 'En dat respecteren we van elkaar.'

Heeft het voor jullie relatie een meerwaarde dat jullie beiden in de psychologie werken?

Anita: 'Bas is bezig met de beleidskant van psychologie, en ik met de toepassing ervan. Dat is wel een verschil. En het zorgt trouwens ook nog wel eens voor verwarring. Dat Bas bijvoorbeeld advies geeft over een behandeling die ik zelf toepas. Maar wat ik met die behandeling doe, bedenk ik natuurlijk liever zelf. En in onze relatie ben ik niet altijd de psycholoog. Vraag maar aan Bas. Ik leerde laatst dat empathie een soort knop is. Daar kan ik wel inkomen. Aan de andere kant is Bas ook best empathisch, anders was hij mijn partner niet geworden!'

Bas: 'Het verschil tussen een psycholoog en een beleidswetenschapper is misschien wel dat psychologen vooral willen praten over het probleem, alles bespreekbaar willen maken, terwijl beleidsmakers dat probleem willen oplossen. Dat is soms wel een valkuil. Maar, zoals je ziet, na zeven jaar NIP zijn we nog steeds gelukkig met elkaar!'

Ben je zelf psycholoog en is jouw partner dat ook, en willen jullie daarover vertellen? Laat het ons weten via communicatie@psynip.nl.

Lobbyen voor het NIP

Het NIP wil de positie van psychologen versterken. Geregeld zitten bureau-medewerkers, onder wie Melanie Bouwknecht (senior beleidsmedewerker), daarvoor aan tafel met belanghebbende instanties. Hoe werkt die lobby?

Voorafgaand aan het interview waarschuwt Melanie Bouwknecht al. 'Ik kan niet teveel van onze interne lobbystrategie prijsgeven hoor.' Ze zet zich in om de rol die psychologen en de psychologie kunnen spelen bij maatschappelijke vraagstukken, bekender te maken op haar beleidsterreinen, zoals werk en gedragsverandering bij grote groepen.

Burn-out

Dat lobbyen doet ze door te focussen op drie dingen: verbinding leggen tussen waar NIP-leden mee bezig zijn en wat er in de politiek gebeurt, kijken waar er op dat vlak voor beide partijen winst te behalen valt, en de juiste timing. 'Bijvoorbeeld als het gaat over burn-outklachten,' zegt Bouwknecht, 'dat speelt natuurlijk in de samenleving. Dus dan vraag ik me af: Wat weten onze leden over burn-outklachten? Zijn er misschien belangrijke dingen die zij weten die op de politieke agenda moeten? Tegelijk volg ik het nieuws, spreek ik beleidsmakers en check ik welke debatten er in de Tweede Kamer plaatsvinden. In de politiek is er nu bijvoorbeeld veel aandacht voor jongeren, prestatiedruk, en voor hoe het met hen gaat in tijden van corona. Met de kennis die we vanuit de psychologie hebben, proberen we daar dan op in te spelen.'

'We gingen van redelijk onbekend, naar een belangrijke gesprekspartner aan tafel.'

Recent stelden NIP-leden uit de praktijk en uit de wetenschap samen met Bouwknecht en collega's een manifest en een whitepaper op over burn-out. 'Het manifest is voor werkgevers en leidinggeven-den. Want om burn-out aan te pakken moet er iets veranderen in organisaties. De focus ligt nu nog vaak op individuen. De whitepaper is voor de politiek en beleidsmedewerkers en gaat over wat burn-out en burn-outklachten nu precies zijn. Het is ook belangrijk de juiste timing te vinden voor het aanbieden en uitbrengen van

deze papers. Dat deden we nu bijvoorbeeld in de Week van de Werkstress.'

Webinars

Bouwknecht probeert ook te lobbyen door NIP-webinars onder de aandacht te brengen van de juiste beleidsmedewerkers en overheidsinstanties 'Het webinar over discriminatie en inclusie was bijvoorbeeld erg interessant voor beleidsmedewerkers, en die over psychologie en corona ook. Ik denk dat die webinars echt laten zien dat psychologie op een heel veel vlakken een grote rol speelt in de samenleving.' Inmiddels is het NIP uitgenodigd voor een expertsessie op het gebied van arbeidsmarktdiscriminatie.

Volgens Bouwknecht is het ook belangrijk tijdens het lobbyen aan de lange termijn te denken. 'Je kunt wellicht op de korte termijn wel iets willen en kunnen bereiken, maar als dat de relatie met andere partijen schaadt, is het de vraag of je het wel moet doen. Die partijen heb je in de toekomst bij een ander punt wellicht weer hard nodig.'

Gesprekspartner van de overheid

In de toekomst zou Bouwknecht graag zien dat het vanzelfsprekend is dat de overheid psychologen inschakelt om beleid te maken. 'Drie jaar terug stelden we onze leden en het NIP voor aan een aantal beleidsmedewerkers bij het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. We legden uit wat psychologen doen in organisaties. Bij het ministerie hadden ze nog niet bewust overwogen om psychologen te betrekken bij het opstellen van hun beleid. Terwijl ze zich bezighouden met bijvoorbeeld de aanpak van burn-out en inclusie op het werk en in de samenleving. Hier is vanuit de psychologie ontzettend veel over bekend! Van het één kwam het ander en een paar weken terug zijn we door hetzelfde ministerie gevraagd als belangrijke gesprekspartner mee te denken bij het opzetten van een groot project over de aanpak van burn-outklachten in de samenleving. We gingen van redelijk onbekend, naar een belangrijke gesprekspartner aan tafel.'